

Vážení přátelé modeláři a hlavně lidi, kteří mají zájem předat svoje zkušenosti mladým.

Abyste věděli, kdo to píše. Jsem Jarda Vagenknecht z LMK Hořice a létám soutěžně RCVS a historiky a vedu s několika kolegy kroužek mladých při DDM Hořice.

Co mně vedlo k napsání tohoto článku. Na soutěžích vidím, jak stárneme, a mladých nepřibývá. Asi jeden z důvodů bude, že se téměř všechny kategorie zvrhly do závodů kdo výš, kdo tam bude déle, za každou cenu se umístit. Modely se nejen po konstrukční stránce, ale i po finanční stránce značně prodražily a kdo nemá „naditou peněženku“ je vcelku bez šancí se v jakékoliv kategorii s nějakým klasickým (balsovým) modelem slušně umístit. Pro žáky (pokud mu model a RC soupravu nepůjčí taťka)

se stává modelářina svým způsobem nedostupnou anebo je časem otrávený z neúspěchů a nechá toho. Ubývá i ploch pro volné modely a proto se zaměřuji na RC. I u nás v Hořicích bylo velké letiště a již se smršlo zhruba o 1/3, nehledě k tomu, že volné se můžou létat u nás pouze od října do konce března, protože jinak v okolí zemědělci sejí, rostou plodiny a pokud jim do toho šlapeme, jsou konflikty, takže selétá až po sklizni a v zimě.

Dalším důvodem, který mně vedl k vymyšlení kategorie pro žáky je, že jsme v kroužku začali stavět Vosy. Každopádně tuto akci SMČR beru s velkým díkem. Dostali jsme se k RC soupravám zdarma. Málokterý rodič koupí klukovi hned RC soupravu za 3.000,- Kč, když neví, zda za chvíli neskončí pod postelí protože „mladej“ začne dělat něco jiného.

ALE! Když jsme Vosy dostavěli a začali s nima létat, tak se ukázalo několik problémů z pohledu kluka, který RC model drží poprvé v ruce. Jednak Vosa má dost divoké starty na gumicuku a žák nestačí dostatečně rychle reagovat, takže první dvě šly hned na generálku, další nevýhodou jsou poměrně krátké lety a než si žáček uvědomí o co GO, tak je na zemi. Další nevýhodou je, že soupravy, které jsme dostali, nemají propojení učitel – žák, což by situaci určitě zlepšilo. A tak jsme se my instruktoři rozhodli zkusit to s elektrama a uspěli jsme daleko lépe.

Mezi instruktory jsme sehnali dva vysílače, které mají propojení učitel – žák. Doma jsme pohrabali v regálech a klukům jsme na učení půjčili již námi nelétané a omrzelé modely, které by asi skončily časem na ohni. Ihned jsme zjistili, že je to pravé ořechové. Zpočátku jsme museli žáčkům odstartovat, asi ve 100 m přepnuli řízení na něj a radili co a jak. Žáčka jsme „dřeli“ dokud neuměl zatáčet, vyrovnat model v poryvech větru atd. Během asi čtyř schůzek už bylo jasno kdo na to má „fištróna“ a mohlo by z něho něco být. I kluci z kroužku byli očividně spokojeni, protože dělali pokroky a nevyráběli jenom třísky.

z kroužku byli očividně spokojeni, protože dělali pokroky a nevyráběli jenom třísky.

A tak, protože mladí rádi soutěží jsme vymysleli soutěž modelů elektro pro mladší a starší žáky s tím, že mohou létat s jakýmkoliv modelem klasické konstrukce, nebo postaveného i ze stavebnic opět klasické stavby nebo to mohou být „houbolety“. Nechci na soutěži žádné kompozity, motorizovaná házedla apod., protože by to opět bylo „kdo výš, kdo déle“ a ztratil by se tím smysl soutěže (jednoduchost, dostupnost, cena). Model může

být vlastní (postavený soutěžícím), půjčený od tatíka, dědečka, strýce (vždyť jde pouze o létání a návyky při

soutěži), model může být i jeden a závodníci si jej mohou půjčovat (obdoba létání proxy), ale pouze dva až tři, aby se ze soutěže nestala čekárna. Důvodem je, že se v kroužku postaví třeba jeden stroj společnými silami, nebo je k dispozici pouze jedna RC souprava.

Pravidla pro létání jsou téměř shodná s kategorií RCVS, protože si myslím, že je to další krok pro žáky do světa skutečného modelářského polétání za dostupnou cenu. Anebo pokud bude žáček chtít, tak ať si létá, co ho bude bavit, ale základní návyky už bude mít. Na dalších stránkách jsou pravidla, a pokud Vás trochu zaujala myšlenka, byl bych rád, kdybyste se k pravidlům vyjádřili, případně některé statě upravili dle Vašeho názoru a pokud usoudíte, že je to naprostá pitomost, tak mně to napište taky, ať si zbytečně „nehoním triko“

Pravidla pro soutěže mládeže - modely s elektrickým pohonem.

Základní ustanovení

1. Soutěže se mohou zúčastnit pouze mladší žáci do 12ti let a starší žáci 13 – 15 let. Žáci musí mít doprovod osoby starší 18 let, což může být někdo z rodičů, vedoucí kroužku, který dotyčného závodníka přihlašuje nebo někdo z aktivních modelářů.
2. Doporučujeme aby závodník byl pojištěn ať již prostřednictvím SMČR (členství v klubu) nebo organizací kterou reprezentuje anebo pojištěn individuálně. Pokud nebude závodník a jeho doprovod pojištěn, zúčastňuje se soutěže na vlastní nebezpečí a je povinen uhradit škodu, kterou svou činností anebo modelem způsobí.

Základní pravidla soutěže

1. Pokud se ještě pro řízení modelů používají starší frekvence (35 a 42 MHz) musí pořadatel rozdělit soutěžící do jednotlivých skupin tak, aby se ve skupině nevyskytly stejné kanály a nedocházelo tak k vzájemnému rušení.
2. Pokud je omezená viditelnost (mlha, nízká oblačnost) může pořadatel upravit některá kritéria pravidel např. zkrátit dobu motorového letu, snížit maximální čas pro měření letu.
3. Pokud je rychlost větru větší jak 7 m/sec. (ne nárazy), soutěž se ruší
4. Model může být vlastní, vypůjčený a pro soutěž je povoleno i létání více závodníků s jedním modelem (obdoba proxy) maximálně však tři závodníci na jeden model.

Stavební pravidla

1. Soutěžící může k létání použít jakýkoli model s rozpětím do 2500 mm a váhou do 2 kg, který je ovládán pouze dvěma servy + ovládání motoru (regulátor)
2. Stavební pravidla pro model nejsou nijak omezující. Podmínkou je, že model bude postaven buď klasickou konstrukcí (balsa, smrk + překližka) nebo může být použita jakákoliv stavebnice klasické konstrukce nebo polystyrén (houbolet). Jsou zakázány kompozitové modely z důvodu rovnocennosti ve výbavě mezi žáky.
3. Model může být poháněn jakýmkoliv motorem (střídavý, stejnosměrný), vrtule může být sklopná anebo pevná. Jediným omezujícím faktorem je použití akumulátoru a to pouze dvou článků LIPO s nepoškozenou etiketou výrobce kde je uvedeno napětí a kapacita. Kapacita je povolena pouze do 1300 mAh. Na vyzvání jury, technického komisaře anebo rozhodčího (časoměřiče) je povinen soutěžící článek nechat zkontrolovat (kapacitu + počet článků). Proto je vhodné, aby byl článek umístěn na přístupném místě (např. bez nutnosti demontáže podstatné části modelu), nebo schránka pro aku musí být opatřena průhledným okénkem, kterým budou výše uvedené údaje viditelné.

Předstartovní příprava

1. Po příjezdu na soutěž se závodník zaregistruje u pořadatele, kde je povinen nahlásit frekvenci kterou používá k ovládání modelu.
2. Pořadatel rozdělí závodníky do skupin tak, aby se ve skupině nevyskytly stejné kanály a nedošlo k vzájemnému rušení.
3. V skupině může létat 3 – 5 závodníků. Počet závodníků ve skupině určuje pořadatel podle počtu přihlášených.
4. Pokud si závodníci půjčují vzájemně modely, nebo létají s jedním klubovým (obdoba proxy) je vhodné závodníky rozdělit tak, aby měli čas na nástup do dalšího kola.

Soutěžní létání

1. Pracovní čas je určen na 10 minut a v něm může závodník učinit celkem 3 pokusy o let.
2. Pokud závodník opakuje v pracovním čase let, předchozí výkon se škrtá (měří se pouze nový let) Pracovní čas je hlášen po jedné minutě. Vhodné je čas hlásit rozhlasem, aby závodníci měli přehled (výhoda pro pořadatele je, pokud mají vybavení pro soutěže RCVS)
3. Letový čas začíná vypuštěním modelu z ruky (časoměřič spouští stopky).
4. Čas motorového letu je maximálně 30 vteřin, po té se musí motor zastavit pomocí plynové páky anebo vypínačem. Toto musí být očividně provedeno tak aby časoměřič měl možnost tento úkon sledovat.

5. Časoměřič je povinen závodníkovi hlásit čas motorového letu a to od 25 vteřiny způsobem 25, 26,27,28,29,30 vypnout. Ve třicáté vteřině musí být motor vypnut. Pokud závodník „přetáhne „ čas motorového letu je tento let anulován. V pracovním čase může závodník start znovu opakovat.
6. Maximum, včetně motorového letu je 6 minut. Pokud závodník tento čas přelétá do 30 sec. tak se tento čas odečítá od nalétaného letového času, pokud přelétá více jak 30 sec. let je anulován. **Příklad: nalétáno** je 380 sec. tj. 20 sec přes maxo odečte se 20 sec. a časoměřič zapíše 360 – 20 = 340 sec.
7. Pracovní čas je hlášen rozhlasem, aby měli závodníci přehled o jeho ukončení
8. Ukončením pracovního času musí být model na zemi. Přelétání pracovního času není povoleno, a pokud se tak stane let je anulován.
9. Startoviště jsou označena a opatřena stuhou na měření vzdálenosti přistání od středového bodu.
10. Soutěžní let se měří do úplného zastavení modelu (ne od prvního dotyku se zemí).
11. Pokud se model při přistání dotkne překážky tj. časoměřiče, závodníka, pomocníka, instruktora let se hodnotí (předpokládám, že se u záčka bude motat více lidí a tudíž je i větší možnost kolize)
12. Vzdálenost přistání se vždy měří od středu přistávacího bodu ke špičce (kuželu) vrtule.
13. Přidělení bodů za přistání je stejné jako u RCVS a to :

Do 1 m	100 bodů	9 m	60
2 m	95	10 m	55
3 m	90	11 m	50
4 m	85	12 m	45
5 m	80	13 m	40
6 m	75	14 m	35
7 m	70	15 m	30
8 m	65		

Přistání za stuhu je 0 bodů za přistání, ale letový čas se započítává. Převrácení modelu na „ záda nemá vliv na hodnocení přistání, přistání se hodnotí stejně jako provedené v normální poloze. Přistání ve vzdálenosti delší než 100 – celý let se anuluje.

V příští roce chceme v Hořicích uspořádat jednu, případně dvě soutěže pro žáky podle těchto pravidel a zkusit co to udělá.

Připomínky k pravidlům i celkový názor na tuto akci mně můžete napsat na E-mail :

t.kompresory@seznam.cz.

Zdraví Jarda Vagenknecht – LMK Hořice